

***Forslag til Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes  
Udbredelse***

***Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag***

*Spalte 1111*

Allerede i flere Aar har Justitsministeriets Opmærksomhed været henvendt paa den betænkelige Udbredelse, som de veneriske Sygdomme have faaet her i Landet. Klager herover ere indløbne ikke blot fra Kjøbenhavn, men ogsaa fra forskellige Egne af Landet baade for Kjøbstædernes og for Landdistrikternes Vedkommende, og navnlig har det kgl. Sundhedskollegium, der med Alvor har fulgt dette Fænomen og gjort det til Gjenstand for en nøiagtig Undersøgelse, gjentagende henvendt sig til Ministeriet med Opfordring til, at det maatte blive undergivet en nærmere Prøvelse, om og hvilke Foranstaltninger der kunde træffes imod Ondet.

Paa Grund af Sundhedskollegiets Henvendelse har Justitsministeriet foranlediget Spørgsmaalet om, hvorvidt særegne Foranstaltninger maatte være at træffe mod Udbredelsen af de nævnte Sygdomme, underkastet en nærmere Prøvelse af et Udvalg af 2 af Kollegiets Medlemmer (den daværende Stabslæge, dr. med. Konferentsraad Djørup og Overlæge, dr. med. Professor Engelsted), Stabslægen i Kjøbenhavn og Chefen for Justitsministeriets 1ste Departement, og dette Udvalg har i September 1870 tilstillet Ministeriet sin Betænkning. Udvalget har i denne først søgt nærmere at godtgjøre, hvorvidt og i hvilket Omfang de veneriske Sygdomme ere i Stigen her i Landet og i den henseende bemærket Følgende:

*Spalte 1111-1112*

Det er ikke let ved statistiske Beretninger og Slutninger at tilveiebringe et afgjørende Bevis for de her omhandlede Sygdommes Tiltagen, naar der ikke foreligger Beretninger for et temmelig langt Tidsrum, da der ved en statistisk Undersøgelse af de herhen hørende Forhold jævnlig møder Omstændigheder, som virke forstyrrende ind paa den statistiske Behandling af Sagen; som en saadan Omstændighed maa især fremhæves, at en stor Del af den Befolkning, som er Bærer og Forplanter af de veneriske Sygdomme, er vandrende, saa at en Optælling paa et eller andet Sted langt fra giver et korrekt Udtryk for det Antal af veneriske Sygdomme, som ere paadragne og opstaaede paa dette bestemte Sted, men nødvendigvis tillige maa omfatte et uberegneligt Antal Individuer, som ere blevne smittede paa et andet Sted eller endog i et andet Land. (...)

*Spalte 1112*

For Kjøbenhavns Vedkommende haves imidlertid temmelig nøiagtige Oplysninger for en længere Aarrække; af disse fremgaar det, at Antallet af veneriske Patienter, der underkastedes Behandling i Almindelig Hospital, i Tidsrummet fra 1850 til 1859 steg fra 1.082 til 2.249, en Stigen, der forholdsvis langt overgik Befolkningens Tiltagen i samme Tidsrum (fra 129.695 i 1850 til 155.143 i 1860), og som, om den end for en Del kan antages bevirket ved Indvandring af veneriske Individuer, dog var baade for stor og navnlig for jævn til, at den kunde skyldes en saadan tilfældig og uregelmæssig virkende Aarsag. Den samme Stigen viser sig ogsaa de følgende Aar efter de af Lægerne indgivne Sygeberetninger; Antallet af veneriske Sygdomstilfælde har nemlig herefter været i 1862: 2.727; i 1863: 4.102; i 1864: 4.085; i 1865: 4.069; i 1866: 4.223; i 1867: 4.003; i 1868: 4.889 og i 1869: 5.506. (...)

*Spalte 1113-1114*

Denne Tiltagen af den konstitutionelle Syfilis er efter Udvalgets Mening af overordentlig stor Betydning for den rette Bedømmelse af den foreliggende Sag, da denne Form for Sygdommen er den mest ødelæggende saavel for Individet som for Samfundet i det Hele, hvad der staar i nøie Forbindelse med den syfilitiske Sygdoms Eiendommelighed i Almindelighed. Faren i saa Henseende ligger nemlig ikke deri, at det ingenlunde al Tid lykkes at helbrede Syfilitilfælde, men deri, at det ofte er umuligt at afgjøre, om en Helbredelse er indtraadt eller ei. Sygdommen optræder nemlig meget ofte efter en tilsyneladende Helbredelse paany; den kan saaledes vedvare i lang Tid, ja hele Livet igjennem, ytrende sin Tilstedeværelse ved forskellige Lidelser, der vel for en Tid lade sig dæmpe, men ikke fuldstændig bekæmpe, og som ofte medføre en almindelig Svækkelse i Patientens Konstitution og gjøre ham uskikket til sin Gjerning, eller ved at angribe indvendige vigtige Organer, hvorved Patientens Liv enten sættes i øieblikkelig Livsfare eller Døden medføres efter foregaaende svære Lidelser, saasom udbredt Lamhed, Krampe, Sindssygdum (syfilitiske Hjernelidelser) o. s. v. Sygdommen har derhos vist sig at være arvelig, idet den overføres paa Patientens Børn, og Børn af syfilitiske Forældre komme derfor meget ofte døde til Verden, eller de dø af Sygdommen i deres spæde Alder, og, naar det lykkes dem at naa en længere Levealder, sker det ofte med et nedbrudt Helbred for Livstid.

En endnu større Fare for Samfundet medfører endelig denne Sygdom ved dens Overførelse til Andre; thi medens det er en Kjendsgjerning, at Syfilis kun opstaar ved Overførelse af Smitte fra et andet af Sygdommen lidende Individ, foregaar denne Overførelse ikke saaledes, at kun de angribes af Sygdommen, som selv forskyldte saadant ved at udsætte sig for Smitten; Overførelsen sker tvertimod ofte til Uskyldige, der aldeles ikke kunne vogte sig for Smitten, og – efter hvad ovenfor er anført om Vanskeligheden ved Sygdommens Helbredelse – endog uden at den, som er Sygdommens Bærer troer at kunne være Skyld deri. Patienten kan tro – og det ikke uden Grund -, at han er fuldstændig helbredet; han er derfor ikke opmærksom paa tilsyneladende ubetydelige Affektioner, der senere vise sig, men som meget let kunne overføres til Andre ved direkte eller indirekte Berøring alene. Saaledes kan Sygdommen overføres, uden at Nogen aner det, fra Ægtefælle til Ægtefælle, fra Forældre til Børn, fra et løsagtigt Tyende til hele Familien, fra Ammer til Pattebørn og omvendt fra Børnene til Ammen, fra denne til hendes Mand og Børn, fra en Medlogerende til hans Kontubernal<sup>1</sup> o. s. v. (....)

### *Spalte 1115-1116*

*Udvalget har efter også at have undersøgt spørgsmålet internationalt*

udtalt som sin Formening, at de virksomste Foranstaltninger til at bekæmpe de syfilitiske Sygdommes Udbredelse maatte søges dels i den lettest mulige Adgang for Patienterne til at komme under Kur, navnlig i et Hospital, dels i et virksomt Tilsyn med Prostitutionen, ikke blot med den af Politiet tilladte, offentlige Prostitution, men navnlig ogsaa med de løsagtige Fruentimmer, der uden Politiets Konsens<sup>2</sup> leve mere eller mindre af Prostitution. Denne sidste Klasse af prostituerede Fruentimmer, den saakaldte hemmelige Prostitution, der optræder under de forskjelligste Forklædninger, som Sangerinder, Sypiger, Værtshuspiger, forladte Koner o. s. v., er efter Erfaringens Vidnesbyrd overalt anset for den farligste Kilde til Udbredelsen af venerisk Smitte. Erfaringen har nemlig vist, at saa godt som alle Former af venerisk Sygdom og især de mere ondartede forholdsvis meget sjældent forekomme hos de Fruentimmer, der med Politiets Samtykke drive Prostitution og derfor blive underkastede den regelmæssig Visitation, medens de hyppig findes hos de løsagtige Fruentimmer, der kun lejlighedsvis blive undersøgte. (....)

<sup>1</sup> værelseskammerat

<sup>2</sup> samtykke

Den vigtigste Ordning af Prostitutionen maatte derfor efter Udvalgets Formening blive ikke saa meget at give detaillerede Regler for den Klasse af prostituerede Fruentimmer, der drive deres Løbsagtighed med Politiets Tilladelse og derigjennem ere under dettes Kontrol, som at fastsætte Bestemmelser, sigtende til Undertrykkelse af den hemmelige Prostitution som Hovedkilden for den veneriske Infektion.

#### *Spalte 1116*

Som andre Midler til at modvirke den veneriske Smittes Udbredelse har Udvalget endvidere anført Visitation af Mandfolk, Tilsyn med indvandrende Vagabonder og Tilsyn med Børn, der udsættes i Pleje, navnlig kort Tid efter Fødselen, forinden den medfødte Syfilis har kunnet vise sig, idet saadanne Børn oftere findes at have paaført deres Plejemødre og disses Familier venerisk Smitte. Ligesom imidlertid Forholdsregler i de sidstnævnte Henseender stedse maa blive af sekundær Betydning ved Siden af de tvende førstnævnte Foranstaltninger, saaledes ville de ogsaa vanskelig kunne gennemføres paa en hensigtsmæssig Maade, saaledes at de dels blive virksomme for det tilsigtede Øjemed, dels ikke medføre Skade i andre Retninger. En Undtagelse i saa Henseende gjør dog Visitation af Mandfolk under visse Omstændigheder, nemlig naar en større Mængde ugifte Mandfolk samles paa et enkelt Sted, f. Ex. i Garnisonerne. Under saadanne Forhold har Visitation længe været anerkjendt for gavnlig, og som bekjendt blive ogsaa her i Landet de militære Underklasser, naar de ere i Tjenesten, underkastede en regelmæssig Lægeundersøgelse. Der skjønnes derfor ikke at være Anledning til at træffe nye Bestemmelser i denne Retning. (...)

#### *Spalte 1117*

Hvad derimod Tilsynet med Prostitutionen angaar og navnlig med den hemmelige Prostitution, da turde vor Lovgivning lide af en Mangel, som Justitsministeriet maa anse det for nødvendigt snarest at faa afhjulpen. (...) Medens vor ældre Lovgivning, Danske Lov 6-13-30 og 6-22-5, ubetinget foreskrev Straf for ethvert Fruentimmer, der søgte Erhverv ved Utugt, og for dem, der overlod deres Huse til Udøvelsen af Utugt, er Strafansvar ved almindelig borgerlig Straffelov betinget af, at Gjerningen udøves imod Politiets Advarsel eller Forbud, hvorved der netop er taget Hensyn til, at det har været nødvendigt for det Offentlige til en vis Grad at sanktionere Løbsagtigheden for at kunne inddrage den under et omhyggeligt regelbundet Tilsyn og paa en Maade bruge den i selve Sædelighedens Tjeneste. (...)

#### *Spalte 1118*

Kommissionen har som de to Hovedopgaver for det paatænkte Regulativ opstillet 1) at beskytte den offentlige Velanstændighed mod de løbsagtige Fruentimmers Uvæsen på Gader og offentlige Steder og 2) at beskytte den offentlige Sundhed mod venerisk Smitte. Med Hensyn til dette sidste Punkt er det fra tvende af Kommissionens Medlemmer med stor Styrke gjort gjældende, at det for at sikre Samfundet mod den veneriske Sygdom er absolut nødvendigt, ikke blot, at der anordnes en omhyggelig og jævnlig Undersøgelse af den offentlige Prostitutions Medlemmer, men tillige, at der træffes virksomme Forholdsregler imod den fornemste Bærer af den veneriske Smitte, den hemmelige Prostitution, og at der gives Sundhedspolitiet fornøden Myndighed til at kunne tage præventive Forholdsregler imod dem, der drive Prostitution i Smug, navnlig ved at tvinge dem til at underkaste sig en regelmæssig Visitation, det eneste virksomme Middel mod Sygdommens Udbredelse og Forværrelse, og ved eventuelt imod deres Villie at kunne indskrive dem som offentlige Fruentimmer og saaledes bringe dem under en endnu skarpere Kontrol. Der har ej heller for saa vidt i Kommissionen været nogen egentlig Meningsulighed om dette Punkt. (...)

#### *Spalte 1120*

*Der er i København op gennem første del af 1800-tallet indført et prostitutionsvæsen, hvor Politidirektøren dels kan tvinge løsagtige Fruentimmer til at underkaste sig en regelmæssige Visitation, dels indskrive Prostitution, d.v.s. undergive dem den særlige Tvang med Hensyn til Visitation og andre reglementariske Forskrifter, samt den arbitrære<sup>3</sup> Straffemyndighed, som de offentlige Fruentimmer ere underkastede, hvorimod de i saa Fald straffrit kunde hengive sig til Løsagtigheden. Denne paa en mere end halvhundredaarig Tradition hvilede og af Forholdenes Udvikling saa at sige fremtvungne Stilling indtager Politiet i Kjøbenhavn endnu; men det turde være klart, at der kan rejses Tvivl om den støtter sig til et tilfældigt legalt Grundlag. Selv om det nemlig antages, at der tilkommer Reskriptet af 1815<sup>4</sup> Lovskraft, uanset at det aldrig er blevet kundgjort som Lov, maa det dog anses for tvivlsomt, om dette Reskript ved de i samme omtalte mistænkelige Fruentimmer har tænkt paa andet end Datidens offentlige Prostitution, de Fruentimmer, der undgik Tiltale for Løsagtighed paa Grund af en stiltiende Konsens fra Politiets Side, og i hvert Fald har Reskriptet kun bemyndiget Politiet til at visitere de mistænkelige Fruentimmer, men ikke til at indskrive dem under den offentlige Prostitution imod deres Villie. (...)*

#### *Spalte 1122*

*(...) det er en af Sagens Natur Flydende og med Erfaringen stemmende Sætning, at jo stærkere man kontrollerer den autoriserede Prostitution, jo mere man for at hævde den offentlige Orden og Velanstændighed trænger den tilbage og lægger Baand paa dens Medlemmer, desto mindre bliver Tilgangen til den og desto mere stiger den ukontrollerede Prostitution, baade fordi Fruentimmerne ikke ville underkaste sig den skarpe Tvang, og fordi det Publikum, der søger sin Tilfredsstillelse hos Prostitutionen, ikke vil søge den under de Former, som Ordningen medfører. Ved at regulere den autoriserede Prostitution uden samtidig at skærpe Sundhedspolitiets Myndighed lige overfor den hemmelige Prostitution vil man, om man end naaer at opretholde den ydre Orden Velanstændighed komme længere bort fra den anden Side af Opgaven, at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse, hvad kun kan naaes ved en skarp Kontrol med alle dem, der søge Erhverv ved Utugt. (...)*

#### *Spalte 1123-1124*

*(...) Politiet har ligeoverfor den tiltagende Prostitution ikke anden Myndighed end at give de Fruentimmer, der vække dets Mistanke, Advarsel i Overensstemmelse med Straffeloven § 180, og naar denne Advarsel overtrædes og det lykkes at tilvejebringe Bevis herfor, da at bringe Sagen for Domstolene. Men baade viser Erfaringen, at Domstolene i slige Sager ere meget lemfældige og i Almindelighed indskrænke Straffen til nogle Dages simpelt Fængsel, en Straf, som kun gjør lidet Indtryk paa de Personer, der her handler om, og selv om en strængere Fængselsstraf anvendtes, er det dog mere end tvivlsomt, om saadan Straf er et tilstrækkeligt Middel for disse Personer til at bevirke, at de enten ophøre med deres løsagtige Erhverv, eller for at kunne drive det straffrit underkaste sig Politiets Myndighed ved at lade sig Indskrive blandt den offentlige Prostitutions Medlemmer; men imidlertid er Samfundet udsat for alle de Farer, der ere forbundne med den fra slige Fruentimmer udgaaende Smitte.*

Det er i sanitær Henseende for Samfundet langt vigtigere, at de løsagtige Fruentimmer blive underkastede en regelmæssig Lægeundersøgelse end, at de blive straffede, og, naar det derfor ikke tør opstilles som utvivlsomt, at Trusel og Tiltale og Straf er tilstrækkelig til at bevirke, at disse Fruentimmer frivillig underkaste sig Prostitutionsregulativernes Bestemmelser – hvad man vistnok

<sup>3</sup> skønsmæssig, vilkårlig

<sup>4</sup> en forordning fra kongen om ugentlige lægeundersøgelser af de prostituerede

med Sikkerhed kan benægte – har Samfundet et Krav paa, at der ad anden Vej træffes Foranstaltning til Anvendelse af det eneste Virksomme Middel, der kan skærme det mod den fra Løragtigheden udgaaende veneriske Smitte, nemlig en regelmæssig Visitation. Dersom Lovgivningen ikke giver Sundhedsautoriteterne den i saa Henseende nødvendige Bemyndigelse, er det at befrygte, at Politiet ved Forholdenes Udvikling vil ligefrem blive tvunget til – saaledes som Tilfældet til dels har været i Kjøbenhavn og enkelte Kjøbstæder – at søge af Omveje at naa til en Visitations- og Tvangsmyndighed ligeoverfor de løragtige Fruentimmer, der mangler sikkert legalt Grundlag og derfor dels vil mangle den Energi og Bestemthed der gjør enhver Politiforanstaltning dobbelt virksom, dels vil udsætte Fruentimmerne langt mere for at lide under Politivilkaarlighed end naar Tvangsforholdsreglerne ere hjemlede ved bestemte Lovregler, der tage det tilbørlige Hensyn til de retmæssige Krav, der tilkommer den personlige Frihed og Uantastelighed.

#### *Spalte 1124-1125*

Denne Sagernes Stilling – paa den ene Side den tiltagende Udbredelse af de veneriske Sygdomme og disses Hovedkilde, Prostitutionen, samt den stigende Fordring om kontrollerende Bestemmelser med Hensyn til denne, paa den anden Side Mangelen af tidssvarende Lovbestemmelser om Tilsyn med den uautoriserede Løragtighed og Mislighederne ved at træffe regulerende Bestemmelser for den offentlige Prostitution, naar samtidig den hemmelige Prostitution overlades til sig selv – er Grunden til, at Justitsministeriet har anset det nødvendigt at henvende sig til Lovgivningsmagten for ved Lov at erholde de fornødne Midler til at modarbejde den veneriske Smitte gennem Myndigheden til at bekæmpe og kontrollere den hemmelige Prostitution. Man har ikke overset det Mislige ved at bringe disse Spørgsmaal frem i den offentlige Debat, men de her omhandlede Onder ere af en saadan Natur, at de ikke kunne lades upaaagtede, og den Fremgang, som de i den senere Tid have vist sig at tage over hele Landet, tillader efter Justitsministeriets Formening ikke længere at udsætte at tage Opgaven for at skaffe Samfundet den fornødne Sikkerhed imod de Ulykker, som Løragtighed avler.

Ligesom Prostitution i de senere Aar ogsaa i andre Lande er gjort til Gjenstand for Lov, (....) saaledes er det ogsaa for vort Lands Vedkommende anset nødvendigt nu at drage Sagen frem, for at en Ordning kan blive truffen, der lige meget sikrer Samfundet og værner om de paagjældende Fruentimmers personlige Ret og Frihed, og med disse Formaal for Øje er det Foranstaaende Lovforslag blevet udarbejdet.

#### *Spalte 1125*

Som det fremgaar af Lovforslagets Titel er Hensigten med samme alene at modvirke den veneriske Smittes Udbredelse, idet dets Bestemmelser ere tænkte at skulle danne et Supplement til de i denne Retning alt gjældende Retsregler, og Lovforslaget gaar derfor navnlig ud paa, i Overensstemmelse med hvad foran er bemærket, at fastsætte en sanitær Kontrol med de løragtige Fruentimmer, der uden at henhøre under den offentlige Prostitution søge Erhverv ved Utugt, hvortil dog er knyttet et par enkelte andre Bestemmelser, til hvilke der i det praktiske Liv har vist sig Trang til Betyggelse mod Paagjældende Sygdomme.

#### *Spalte 1125-1126*

Til Gjennemførelsen af en Kontrol som den anførte er det nødvendigt, at der dels aabnes Sundhedspolitiet en vis Adgang til at underkaste de løragtige Fruentimmer Visitation, dels træffes Bestemmelser om, at tvungen Indskrivning som offentlig Fruentimmer under visse Omstændigheder kan eller skal finde Sted. En stræng Fastholden af Sundhedshensynet vilde ganske vist føre til, at alt i saa Henseende overlodes til Politimyndighedens Diskretion. Paa den anden Side

staar imidlertid Individet med sit Krav paa personlig Frihed og Uantastelighed, som ikke kan afvises og det har derfor været Opgaven i Lovforslaget at finde en Ordning, der paa en Gang kunde Fyldestgjøre de berettigede Krav, Hensynet til Individets Ret stiller, og de Krav, Samfundet har paa at sikres imod dem, der true det ved at hengive sig til en ukontrolleret Prostitution.

Naar Lovforslaget saaledes kræver, at der, forinden et Fruentimmer kan undergives regelmæssig Lægeundersøgelse imod hendes Villie, først skal være givet hende en Advarsel og derefter være overgaaet hende en Dom for at have søgt Erhverv ved Løstgængighed, samt at det ved Advarsels Meddelelse skal være hentydet hende, hvad Følgen af fortsat Udskejelser vil blive, og naar det endvidere fordres, at et Fruentimmer, forinden hun imod sin Villie skal kunne indskrives som offentligt, ordentligvis to Gange forud skal være dømt for at søge Erhverv ved Utugt, - da skønnes der at være ydet Individet al den Beskyttelse, det kan forlange. Paa den anden Side har formentlig Samfundet et berettiget Krav paa, at den, som efter at være behørig advaret bliver dømt for Løstgængighed, og som altsaa har vist, at hun ikke viger tilbage for at drive et saadant Erhverv, skal kunne undergives en sanitær Kontrol i det mindste i en vis Tid, ligesom Samfundet, naar et Fruentimmer, der er Tilsyn undergivet, unddrager sig dette og derefter findes smittet eller gjentagende dømmes for at søge Erhverv ved Utugt og altsaa viser sig i Virkeligheden at være en Skøge, maa have Ret til ogsaa at behandle hende som en saadan ved at undergive hende de for slige Personer gjældende særlige Regulativer. (...)

#### *Spalte 1127*

Tilsynet skal kun være et Forsvarsvaaben, som Samfundet benytter for at sikre sig imod det Fruentimmer, som det efter det Forudgaaende har Ret til at mistænke, for det Tilfælde, at hun ikke skulle forholde sig vel, medens det i øvrigt legalt forudsættes, at hun ved den hende overgaaende Straffedom er bragt paa en bedre Vej. (...)

#### *Spalte 1128*

Efter det Anførte vil Samfundet have to Midler til at værne sig mod Løstgængighed, dels Straf, dels tvungent Tilsyn og Tvangsindskrivning under Prostitutionen. Straf for Løstgængighed er allerede foreskrevet i Straffelovens §180, der bestemmer, at Fruentimmer, som imod Politiets Advarsel søge Erhverv ved Utugt, straffes med Fængsel. - Det er ovenfor bemærket, at den Straf, der herefter i Almindelighed vil blive idømt et løstgængigt Fruentimmer, er simpelt Fængsel i nogle Dage, og at en saadan Straf i de fleste Tilfælde kun vil have Liden eller ingen Betydning for de Personer, der her handles om. Den til Udarbejdelsen af et Regulativ for Prostitutionen i Kjøbenhavn nedsatte Kommission har derfor ogsaa foreslået, at denne Straffebestemmelse forandres derhen, at Straffen fastsættes til Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde, idet Kommissionen har anført, at Tvangsarbejde vil have en ganske anderledes afskrækkende og - især naar Straffen fuldbyrdes i en særegen, paa deslige Fruentimmer beregnet, vel indrettet Anstalt - for de Paagjældende selv mere gavnlige Virkning end nogen anden Straf. Kommissionen har endvidere forment, at de her omhandlede Sager helst burde behandles politiretsvis, da det baade er besværligt og bekosteligt at sætte hele en Aktionssags Apparat i Bevægelse i deslige Sager, ligesom det er til ingen Nytte for den Tiltalte og til Skade for Sagen, for saa vidt som dens Afgørelse derved forsinkes.

Justitsministeriet maa i disse Punkter tiltræde Kommissionens Anskuelse, og da Domfældelsen for at søge Erhverv ved Utugt efter nærværende Forslag navnlig vil få Betydning derved, at den bliver Betingelse for Anvendelsen af det Middel, hvori Samfundets Beskyttelse vistnok i Virkeligheden bliver at søge mere end i Straffen, det tvungne Tilsyn og Tvangsindskrivningen, har man fundet det rettest i Forslaget at optage selve Straffebestemmelsen og saaledes herigjennem at foreslaa en

Forandring af Straffeloven §180. Forseelsen turde ogsaa i det Hele have Karakter af en Politiforseelse og saaledes være mindre vel paa sin Plads i den almindelige Straffelov.

*Rigsdagstidende 1873-1874, Tillæg A.*